

Justitsministeren bestemme, at Dyre- og Plantearter eller samfund samt geologiske Dannelser, hvis Bevarelse af naturvidenskabelige eller historiske Hensyn har væsentlig Interesse, skal være fredede enten i hele Landet eller i Dele af dette. Justitsministeren fastsætter i hvert enkelt Tilfælde de nærmere Regler om Fredningens Omfang og træffer Foranstaltninger til dennes Gennemførelse.“ Det vil heraf ses, at det, det drejer sig om, er Fredningen af sjældne Dyre- og Plantearter eller geologiske Dannelser af naturvidenskabelig eller historisk Betydning. Jeg finder derfor, at de Bekendtgørelser, jeg har fremdraget, enten bygger paa en meget vidtgaaende Fortolkning af Naturfredningslovens § 20, eller at de maaske snarere — det er i hvert Fald min Opfattelse — ikke er ganske stemmende med denne Paragraf. Nu da vi har Naturfredningsloven til Behandling, vil jeg derfor gerne nedlægge Indsigelse imod, at der udstedes Bekendtgørelser af den Art. Det, der er sket, er, at man for at frede to Fuglearter, Klyden og Knopsvanen, paa de paagældende Strækninger freder ikke alene disse to Fugle, men alt øvrigt Fuglevildt og derigennem lægger Hindringer for den derboende Befolkning, specielt Fiskerne. Der er Eksempler dernedefra paa, at Fuglevildtet om Sommeren har gjort Skade omkring paa Sædemarkerne, og navnlig fra Fiskernes og Landboernes Side er der rejst stærke Indsigelser imod, at denne Fredning oprettholdes.

Hvad der her er sket, er efter min Mening paa den ene Side et Indgreb i Befolkningens tidligere Rettigheder med Hensyn til Jagt og Færdsel, og paa den anden Side er det farligt i sin videre Konsekvens. Vi vedtog i Fjor en ny Jagtlov — en Lov, som ganske vist ikke vandt udelt Tilslutning ude omkring i Befolkningen, men denne Jagtlov med dens Fredningsbestemmelser sorterer under Landbrugsministeriet, og hvis den nævnte Fortolkning af Naturfredningslovens § 20 skal fortsættes, kan man derigennem gøre Jagtlovens Bestemmelser ganske illusoriske. Man kan da foretage Fredning af Kyststrækninger og Landstrækninger, efterhaanden som Naturfredningsraadet kommer til den Mening, at de bør fredes. Derfor vil jeg bede den højtærede Justitsminister om paa ny at overveje, om der ikke var Mulighed for at ophæve de to Bekendtgørelser eller i hvert Fald ændre dem saaledes, at de blev af mindre gene-

rende Art for Befolkningen paa de paagældende Egne.

Da vi i Fjor havde Jagtloven til Behandling, blev der henstillet, om vi ikke kunde vente med Spørgsmaalets Afgørelse, til vi fik en Ændring i Naturfredningsloven, og der blev derfor indføjet en lille Passus i Betænkningen angaaende Jagtloven, som jeg maaske maa have Lov til at citere; der staar følgende: „Udvalget har modtaget Oplysninger vedrørende forskellige Fredningsbestemmelser, der er truffet i Henhold til Lov Nr. 245 af 8. Maj 1917 om Naturfredning. Fra forskellig Side er fremhævet Ønskeligheden af, at al Fredning sorterer under Landbrugsministeriet, men da dette kræver en Ændring i ovennævnte Lov, har man ikke i Øjeblikket villet rejse dette Krav og dermed sinke Jagtlovens Gennemførelse. Men Udvalget gaar ud fra, at Landbrugsministeriet og Justitsministeriet konfererer angaaende de Spørgsmaal, der vedrører Landbrug og Fiskeri og ofte har stor Betydning for disse Erhverv“. Man vil deraf se, at der er henstillet, naar der kom Ændringer frem til Naturfredningsloven, at tage Spørgsmaalet op paa ny. Nu ligger disse Ændringer for, og derfor er det, jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at overveje dels at indføre en Ændring i Naturfredningslovens § 20, gaende ud paa, at der konfereres med Landbrugsministeriet, naar der fremtidig skal udstedes saadanne Bekendtgørelser, saaledes at man ikke gennem denne Paragraf gør Jagtloven fuldstændig illusorisk, dels at tage Hensyn til en fornyet Henvendelse fra Befolkningen paa de paagældende Egne. Der er kommet gentagne Henvendelser til Justitsministeriet, underskrevne af en Mængde Beboere, baade Landbrugere og Fiskere, jeg er sikker paa, at de meget snart vil komme igen, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil vise Velvillie overfor saadanne Henvendelser. Jeg tror, at man paa disse Egne gerne vil være med til at foretage Fredning af sjældne Dyrearter, det er slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at der ikke bliver udstedt Bekendtgørelser, der lægger Befolkningen større Hindringer i Vejen end strengt nødvendigt.

Det er efter min Mening unødvendigt at foretage Fredning af alt Vildt for at frede enkelte Dyrearter, og det ligger efter min Mening langt udenfor de Forudsætninger, der var til Stede, da Naturfredningsloven i 1917 blev vedtaget.